

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

วรรณกรรมเป็นผลผลิตทางความคิดของกวีอันเกิดจากการสังมประสบการณ์ในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคม เรื่องราวหรือเนื้อหาของวรรณกรรมที่นักเขียนนำมาเผยแพร่จึงย่อมมาจากประสบการณ์ทางสังคมที่นักเขียนได้ประสบ ทั้งโดยตรงและทางอ้อม คือการเรียนรู้จากผู้อื่น วรรณกรรมกับสังคมและผู้แต่งจึงมีปฏิสัมพันธ์กันโดยตรง จากคำกล่าวนี้ทำให้เรารู้ว่า วรรณกรรมประพันธ์ขึ้นโดยคนในสังคม ย่อมถ่ายทอดประสบการณ์ต่าง ๆ และอุดมการณ์ของผู้เขียนออกมาด้วย

นวนิยายเป็นงานเขียนประเภทหนึ่งของวรรณกรรม นับว่าเป็นผลิตผลจากสังคม ซึ่งผู้เขียนได้รับรู้และเห็นจากวิถีชีวิตของมนุษย์ในกลุ่มต่างๆ จึงกระตุ้นให้ผู้เขียนสร้างงานเขียนประเภทนวนิยายขึ้น เช่น นวนิยายเรื่อง “สี่แผ่นดิน” ได้สะท้อนให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงทางด้านวิถีชีวิตและสภาพสังคมในช่วงระยะเวลาสี่รัชสมัย คือ รัชกาลที่ 5 ถึงรัชกาลที่ 8 ก็ด้วย ผู้เขียนมีประสบการณ์การใช้ชีวิตในช่วงสี่รัชสมัยนี้ สะท้อนให้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ในยุคนั้น ๆ ให้คนร่วมสมัยและคนรุ่นหลังได้รู้จัก ดังที่ รื่นฤทัย สัจจพันธ์ (2526 : 50 - 51) กล่าวว่า นวนิยายเป็นเรื่องที่สะท้อนวิถีชีวิตและสังคมปัจจุบัน เป็นเสมือนกระจกเงาบานใหญ่ที่สะท้อนให้รู้จักชีวิต รู้จักสังคม รู้จักมนุษย์ ให้แก่งคิดและคลายปัญหาในบางครั้ง

เมื่อผู้เขียนใช้สภาพสังคมและประเพณีวัฒนธรรมเป็นวัตถุดิบของงานเขียน นวนิยายจึงสะท้อนภาพชีวิตและวัฒนธรรมของมนุษย์ในสังคมอย่างเหมือนจริงหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริง ผู้อ่านก็จะได้รับความรู้จริงทางสังคม ดังที่ มณีปิ่น พรหมสุทธิรักษ์ (2533 : 30) กล่าวว่า ลักษณะของวรรณคดีเป็นไปตามลักษณะของสังคม หรือลักษณะของวรรณคดีกับลักษณะของสังคมนั้นจะต้องไปด้วยกัน สังคมซึ่งประกอบด้วยมนุษย์แต่ละคนมารวมกันย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ ทางเศรษฐกิจ และการเมือง เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงวิวัฒนาการไป หนังสือที่แต่งก็ย่อมเป็นไปตามสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น ผู้แต่งจะมองคว่ามีเหตุการณ์ตอนใดหรือแง่มุมใดของชีวิตที่สมควรจะหยิบยกมาเขียนขึ้น เพื่อสร้างความสนใจของคนในสังคมหรือเพื่อประโยชน์ของคนในสังคม เช่น เรื่องอยู่กับกิ้ง ของ หยก นูรพา ก็เป็นงานเขียนที่ได้สะท้อนสังคมของคนไทยเชื้อสายจีนได้ชัดเจน

นวนิยายไทยที่เขียนถึงชาวจีนโพ้นทะเลและชาวไทยเชื้อสายจีนนั้น ได้เขียนถึงเอกลักษณ์ต่าง ๆ ของคนไทยเชื้อสายจีนที่คิดตัวมาจากประเทศจีน ดังที่ จงจิต กล่อมสิงห์ (2546 : 1 - 2) ได้กล่าวว่า เป็นเอกลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความเป็นจีนที่แตกต่างจากชาติอื่นซึ่งแสดงออกหลายด้านด้วยกัน เช่น ภาษา ศิลปะ คนตรี วรรณกรรม อาหาร ศาสนา ทักษะคติ ความเชื่อ พิธีกรรมต่าง ๆ ทั้งในรอบปีและรอบชีวิต นวนิยายจึงได้สะท้อนภาพสังคมและวัฒนธรรมของ ชาวไทยเชื้อสายจีนอย่างเห็นได้ชัด

ชาวจีนได้อพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยตั้งแต่สมัยอยุธยา ในสมัยรัชกาลที่ 3 ชาวจีนจากแผ่นดินใหญ่ได้อพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยมีจำนวนมาก คนจีนที่เข้ามาประเทศไทยในสมัยนี้ส่วนมากจะเป็นคนยากไร้ มาเป็นแรงงานหรือประกอบอาชีพรับจ้างคนอื่นหาเช้ากินค่ำจนกว่าจะตั้งตัวได้ก็ต้องอยู่อย่างขมขื่น ยากลำบากอย่างหนักหนา เนื่องจากความแตกต่างของวัฒนธรรม ปัญหาในการใช้ภาษา เป็นต้น คนจีนเหล่านี้จำเป็นต้องรวมกลุ่มอาศัยอยู่ด้วยกัน เพื่อป้องกันตัวและทำมาหากิน เช่น ในเรื่อง อยู่กับก๋ง พวกคนจีนมักจะอยู่ในห้องแถวคับแคบ เต็มไปด้วยคนยากไร้ที่อยู่ประเทศไทยหลายปีแล้ว จะเริ่มต้นทำการค้าขายหรือเปิดโรงเรียนสอนภาษาจีน ก่อร่างสร้างตัวเป็นมหาเศรษฐีและคนมีฐานะ นวนิยายแนวสะท้อนสภาพสังคมและวัฒนธรรมจีน ได้สะท้อนความเป็นจริงและเรื่องราวที่เกิดขึ้น สอนให้ผู้อ่านรู้จักต่อสู้ชีวิตและทำให้ผู้อ่านอดขบคิดชีวิตของตัวเองไม่ได้เลย เนื่องจากตัวละครในเรื่องเต็มไปด้วยพลังและความกล้าหาญในการต่อสู้กับโชคชะตาอันเลวร้าย คำสอน คติ และกลวิธีการสั่งสอนลูกหลานที่ปรากฏในนวนิยายต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีงามที่สามารถปฏิบัติตามได้อย่างจริงจัง เช่น ความกตัญญู ความอดทนและขยันหมั่นเพียร ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นต้น

นวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2510 - 2552 ที่เขียนถึงคนไทยเชื้อสายจีนหรือชาวจีนโพ้นทะเลนั้นมีจำนวนมาก เช่น จดหมายจากเมืองไทย ฝ้ายต้องลม ตะวันชิงพลบ บัวเลี้ยงน้ำ ก่อนสายหมอกเลื่อน อยู่กับก๋ง กตัญญูพิศวาส คำแบบจีน หยาดเหงื่อ กระท่อมไม้ไผ่ ดึกฝรั่ง รัตนโกสินทร์ กิ่งไผ่ เขวราชในพายุฝน ฯลฯ และนวนิยายเหล่านี้มีหลายเล่มได้สะท้อนการก่อสร้างตัวของคนไทยเชื้อสายจีนในสังคมไทย เช่น ลอดลายมังกร ของ ประภัสสร เสวิกุล แก๊งตีตระกูลช่งของ เพ็ญศิริ โบทันกลีบสุดท้าย ของ กานติมา โป้เป้ ของ วราภา อาปา ของ จิตราก่อนันทเกียรติ

นวนิยายเรื่อง ลอดลายมังกร แก๊งตีตระกูลช่ง โบทันกลีบสุดท้าย โป้เป้ และ อาปา เป็นนวนิยายที่สะท้อนสภาพสังคมและวัฒนธรรมของคนไทยเชื้อสายจีน ซึ่งสะท้อนถึงสังคมจริง ๆ ในช่วงที่ชาวจีนอพยพเข้ามายังประเทศไทยในระยะเริ่มแรก เรื่องราวในนวนิยายทั้ง 5 เรื่องเป็นเรื่องที่อาศัยเรื่องราวของชาวจีนที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย พวกเขาเข้ามาเพื่อสร้าง

เนื้อสร้างตัวโดยมีเพียงเสื้อผืนหมอนใบเป็นสมบัติติดตัวมาจากเมืองจีน จนกลายเป็นมหาเศรษฐีในประเทศไทย

ผู้แต่งนวนิยายทั้ง 5 เรื่องนี้ เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับคนไทยเชื้อสายจีนที่อยู่ในประเทศไทย เช่น ประภัสสร เสวิกุล ผู้เขียนนวนิยายเรื่อง ลอดลายมังกร ได้รับราชการเป็นทูตไทย ทำงานที่ต่างประเทศเป็นประจำ มีความรู้ด้านวัฒนธรรมต่างประเทศเป็นอย่างมาก งานเขียนที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมต่างประเทศมีจำนวนไม่น้อย เช่น เรื่อง ลอดลายมังกร เป็นเรื่องที่ว่าด้วยเรื่องราวของชาวจีนอพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทย ตัวละครเอกเข้ามาประเทศไทยตั้งแต่หนุ่ม ๆ ได้ก่อร่างสร้างตัวจนเป็นผู้ที่มีทรัพย์สินสมบัติ ครอบครัวก็มีลูกหลานหลายคน เรื่องลอดลายมังกร ได้สะท้อนภาพสังคมและวัฒนธรรมคนไทยเชื้อสายจีนอย่างชัดเจน ได้รับรางวัลชมเชยประเภทนวนิยายได้นำไปสร้างเป็นละครโทรทัศน์ ทำให้คนไทยได้รู้จักคนไทยเชื้อสายจีนที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยมากขึ้น นวนิยายเรื่อง อาปา ผลงานของ จิตรรา ก่อนันทเกียรติ เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับคนไทยเชื้อสายจีนและวัฒนธรรมจีนมาก และมีผลงานด้านนี้หลายเล่ม เช่น เรื่อง ความรู้เรื่องเงินจากผู้เฒ่า เป็นผลงานของจิตรรา ก่อนันทเกียรติ ได้รับรางวัลชมเชยประเภทสารคดีจากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติในปี พ.ศ. 2537 ฯลฯ

นวนิยาย 5 เรื่องที่ผู้วิจัยเลือกวิจัยนี้ ได้สะท้อนให้เห็นถึงการก่อร่างสร้างตัวของคนไทยเชื้อสายจีนที่อยู่ในประเทศไทย ความอดทนต่อสู้กับชะตากรรม ความขยันหมั่นเพียรเพื่อทำมาหากิน ซึ่งเป็นลักษณะนิสัยของคนไทยเชื้อสายจีน การสั่งสอนลูกหลาน คติเตือนใจอันดีงาม วิถีชีวิตของคนไทยเชื้อสายจีนล้วนได้สะท้อนในนวนิยายเหล่านี้อย่างเห็นได้ชัด และการวิเคราะห์การก่อร่างสร้างตัวของคนไทยเชื้อสายจีนในสังคมไทยในนวนิยาย 5 เรื่องนี้ ยังไม่มีผู้วิจัยมาก่อน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาภาพสะท้อนการก่อร่างสร้างตัวของคนไทยเชื้อสายจีนในสังคมไทยจากนวนิยายไทย ในด้านภาพสะท้อนสังคมและด้านอิทธิพลที่มีต่อผู้อ่าน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ภาพสะท้อนการก่อร่างสร้างตัวของคนไทยเชื้อสายจีนในสังคมไทยจากนวนิยายไทย
2. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของนวนิยายที่สะท้อนภาพการก่อร่างสร้างตัวของคนไทยเชื้อสายจีนในสังคมไทยที่มีต่อผู้อ่าน

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1. ภาพสะท้อนการก่อสร้างสร้างตัวของคนไทยเชื้อสายจีนในสังคมไทยที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง ลอดลายมังกร แก๊งตีตระกูลช่ง โบตันกลีบสุดท้าย โบบี้เบ้ และ อาปา เป็นภาพสะท้อนที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจวิถีชีวิตความเป็นอยู่การต่อสู้และฟันฝ่าอุปสรรคในการก่อสร้างตัวของชาวจีนที่เข้ามาประเทศไทยพึ่งพระบรมโพธิสมภาร โดยชาวจีนเหล่านี้ได้ยึดถือคุณธรรมกตัญญู ความขยันหมั่นเพียร และความซื่อสัตย์สุจริต จนประสบผลสำเร็จในชีวิต

2. นวนิยายไทยที่สะท้อนภาพการก่อสร้างตัวของคนไทยเชื้อสายจีน มีอิทธิพลต่อผู้อ่านในด้านการดำเนินธุรกิจ ด้านการดำเนินชีวิต และในด้านการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมแก่ผู้อ่าน

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดที่นำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แยกออกเป็น 2 แนวคิด ดังนี้

1.4.1 แนวคิดที่เกี่ยวกับภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรม

วรรณกรรมเป็นภาพสะท้อนของสังคม การสะท้อนสังคมของวรรณกรรมมิใช่เป็นการสะท้อนอย่างบันทึกเหตุการณ์ทำนองเอกสารประวัติศาสตร์ แต่เป็นภาพสะท้อนประสบการณ์ของผู้เขียนและเหตุการณ์ของผู้เขียนส่วนหนึ่งของสังคม วรรณกรรมจึงมีความเป็นจริงทางสังคมสอดแทรกอยู่

วรรณกรรมอาจสะท้อนสังคมทั้งในด้านรูปธรรมและนามธรรม ด้านรูปธรรม หมายถึง เหตุการณ์ทั่วไปที่เกิดขึ้นในสังคม ส่วนด้านนามธรรม หมายถึง ค่านิยมในชีวิตจิตใจของคนในสังคม

นักเขียนวรรณกรรมเป็นสมาชิกคนหนึ่งในสังคม จึงย่อมได้รับอิทธิพลต่าง ๆ จากสังคมที่นักเขียนอาศัยอยู่ ซึ่งสิ่งที่นักเขียนแต่งขึ้นก็ย่อมจะเป็นสิ่งที่มีอยู่ในสังคมหรือได้รับอิทธิพลจากสังคม สิ่งแวดล้อม ระบบวัฒนธรรมรอบตัว หรือต้องการจะแสดงอุดมคติ จึงจะได้สะท้อนสังคมหรือสะท้อนความปรารถนาที่จะปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดีขึ้น

ดังนั้นวรรณกรรมจึงเป็นการตอบสนองทั้งทางด้านการกระทำและความคิดของมนุษย์ต่อสังคม ดังคำกล่าวที่ว่า วรรณกรรมคือกระจกเงาสะท้อนภาพสังคม

1.4.2 แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของวรรณกรรมที่มีต่อสังคมหรือผู้อ่าน

วรรณกรรมมีอิทธิพลต่อสังคมหรือผู้อ่าน หมายความว่าผู้แต่งมีทัศนคติต่อสังคมอย่างไรก็ จะแสดงความคิดเห็นลงไปในวรรณกรรม ถ้าผู้อ่านมีความเห็นสอดคล้องกัน วรรณกรรมนั้นก็จะมี บทบาทในสังคมมากขึ้น สิ่งที่แสดงอิทธิพลต่อสังคมนี้มี 2 ลักษณะ คือ อิทธิพลภายนอก และอิทธิพลภายใน

1.4.2.1 อิทธิพลภายนอก

อิทธิพลภายนอกของวรรณกรรมที่มีต่อสังคมหรือผู้อ่าน คือ อิทธิพลทางด้านวัตถุภายนอก ที่ผู้อ่านวรรณกรรมสามารถจะสังเกตเห็นได้ชัดเจนจากการเขียนหรือการบรรยายของผู้แต่ง เช่น ด้านการแต่งกาย หรือการกระทำเลียนแบบอย่างในวรรณคดี

1.4.2.2 อิทธิพลภายใน

อิทธิพลภายใน คือ อิทธิพลทางความคิด การสร้างค่านิยม การแสดงความรู้สึกตามอุดม คติของนักเขียน สิ่งที่เป็นอุดมคติของนักเขียนที่มีอิทธิพลต่อสังคมนั้น หมายความว่าถึงสิ่งที่นักเขียน ปรารถนา หรือต้องการจะให้เกิดขึ้นในสังคม นักเขียนมีความเห็นในทางบวกต่อเรื่องใดก็จะสร้าง ภาพที่ดึงดูดใจต่อสิ่งนั้น และจะสร้างภาพที่ชั่วร้าย เหลวไหล หรือน่ารังเกียจต่อสิ่งที่นักเขียนมี ความเห็นไปในทางลบ สิ่งเหล่านี้อาจจะไม่ใช่สิ่งที่มีอยู่ในสังคมขณะนั้น แต่เป็นสิ่งที่อยู่ใน ความคิดของนักเขียนที่ต้องการให้มีขึ้นหรืออาจจะเป็นสิ่งที่มีอยู่ในสังคมขณะนั้น แต่นักเขียนมี ความเห็นว่าไม่ควรจะมี ก็จะใช้จินตนาการหรือความเห็นส่วนตัวสร้างขึ้นเป็นผลงานทาง วรรณกรรม อิทธิพลเหล่านี้ไม่ได้ปรากฏชัดเป็นลายลักษณ์อักษร ผู้อ่านจะต้องสังเกตจากน้ำเสียง ของผู้แต่งเป็นสำคัญ

ถ้ามีผู้นิยมเห็นสอดคล้องกับค่านิยมหรืออุดมคติของนักเขียน วรรณกรรมของนักเขียน เรื่องนั้นก็จะมีบทบาทในสังคมมากขึ้น และนักเขียนก็มีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นความอ่านของ ตนเองมากขึ้น สิ่งนี้เองคืออิทธิพลของวรรณกรรมที่มีต่อสังคมหรือผู้อ่าน

1.5 ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกนวนิยายจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ ลอดลายมังกร ของ ประภัสสร เสวิกุล แก๊งดีตระกูลช่ง ของ เพ็ญศิริ โบทันกลีบสุดท้าย ของ กานติมา ไบ้เป้ ของ วราภา และ อาปา ของ จิตรา ก่อนันทเกียรติ ผู้แตงนวนิยายทั้ง 5 เรื่องนี้ เป็นผู้ที่มิเชื่อจีนหรือมีข้อมูลความรู้ เกี่ยวกับคนไทยเชื้อสายจีนที่อยู่ในประเทศไทย ผู้แต่งก็ได้แสดงความคิดเห็นในงานเขียน ซึ่งมีความน่าสนใจและคุณค่าในการศึกษาวิจัย จึงมีผู้วิจารณ์งานนวนิยายทั้ง 5 เล่มไว้อย่างหลากหลาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. นวนิยายเรื่อง ลอดคล้ายมังกร แต่งโดย ประภัสสร เสวิกุล สำนักพิมพ์ดอกหญ้า พิมพ์ครั้งที่ 11 พ.ศ. 2536
2. นวนิยายเรื่อง แก๊งตีตระกูลช่ง แต่งโดย เพ็ญศิริ สำนักพิมพ์ ณ บ้านวรรณกรรม กรู๊ปพิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2549
3. นวนิยายเรื่อง โบทันกลีบสุดท้าย แต่งโดย กานติมา สำนักพิมพ์ เพื่อนดี พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2551
4. นวนิยายเรื่อง โป้เบ๊ แต่งโดย วราภา สำนักพิมพ์ พิมพ์คำ พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2551
5. นวนิยายเรื่อง อาปา แต่งโดย จิตรา ก่อนันทเกียรติ สำนักพิมพ์ จิตรา พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2551

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ภาพสะท้อนการก่อสร้างตัว หมายถึง เรื่องราวในนวนิยายได้มาจากสังคมจริง ซึ่งทำให้ผู้อ่านรู้และเข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของตัวละครคนไทยเชื้อสายจีน ที่เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทย ตั้งเนื้อตั้งตัวเป็นหลักฐาน ความขยันหมั่นเพียรต่อสู้กับชีวิตที่ปรากฏในนวนิยายไทยจากการนำเสนอของผู้เขียน
2. คนไทยเชื้อสายจีน หมายถึง คนจีนที่อพยพมาอยู่ในเมืองไทย เป็นชาวไทยที่มีเชื้อชาติจีน และกลุ่มลูกหลานของคนจีนที่อพยพมา รวมถึงชาวไทยที่มีบรรพบุรุษเป็นชาวจีน ชาวไทยที่มีพ่อหรือแม่เป็นชาวจีน หรือชาวไทยที่มีพ่อแม่เป็นชาวจีนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย
3. นวนิยายไทย หมายถึง เรื่องที่แต่งขึ้นจากความจริงหรือจินตนาการของผู้เขียน ผู้เขียนเป็นคนไทยและเขียนเรื่องใช้ภาษาไทย โดยมีเนื้อหาและการดำเนินเรื่องที่ซับซ้อน เข้าถึงตัวละครแต่ละตัวได้อย่างดี

1.7 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเอกสาร โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ในการศึกษาครั้งนี้
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับกลุ่มคนไทยเชื้อสายจีนในประเทศไทย
3. ศึกษาวรรณกรรมประเภทนวนิยายที่เกี่ยวกับกลุ่มคนไทยเชื้อสายจีนในประเทศไทย

4. คัดเลือกนวนิยายไทยที่สะท้อนภาพการก่อสร้างตัวของคนไทยเชื้อสายจีนไว้อย่างโดดเด่นจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ นวนิยายเรื่อง ลอดลายมังกร แต่งโดย ประภัสสร เสวิกุล แก๊งดีตระกูลซ่ง แต่งโดย เพ็ญศิริ โปต้นกลีบสุดท้าย แต่งโดย กานติมา โป้เบ๊ แต่งโดย วราภา และอาปา แต่งโดย จิตรรา ก่อมนันทเกียรติ

5. วิเคราะห์ภาพสะท้อนการก่อสร้างตัวของคนไทยเชื้อสายจีนในสังคมไทย ที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง ลอดลายมังกร แก๊งดีตระกูลซ่ง โปต้นกลีบสุดท้าย โป้เบ๊ และ อาปา 5 เรื่อง

6. วิเคราะห์อิทธิพลของนวนิยายที่สะท้อนภาพการก่อสร้างตัวของคนไทยเชื้อสายจีนในสังคมไทยที่มีต่อผู้อ่าน

7. นำเสนอผลการศึกษาวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้รับรู้และเข้าใจภาพสะท้อนการก่อสร้างตัวของคนไทยเชื้อสายจีนในสังคมไทยในวรรณกรรม

2. ทำให้ตระหนักในอิทธิพลของนวนิยายที่สะท้อนภาพการก่อสร้างตัวของคนไทยเชื้อสายจีนในสังคมไทยที่มีต่อผู้อ่าน

3. ทำให้ตระหนักในคุณค่าของวรรณกรรมที่มีต่อสังคม